

CURIERU ROMANU

Pretul prenumeratiei pentru Curierul Român împreună cu Buletinul Official, este de doi galbeni pe anu; iar în parte unui quântum un galbenu.

Abonarea se face în Bucureşti, la

Gazeta
POLITICA, COMMERCIALA
SI
Litterară.

ANUL XVIII, №. 53.

BUCURESCI.

Redacție și la D. Iosif Romanovici; la judecătă C.C. Cârmăru și la DD. Profesori.

Aqueastă fōie ese de două ori pe septembra, Martea și Sâmbăta, iar Buletinul de patru ori.

MIERKURI, 3 IULIE 1846.

FORCELLA.

Прекум Клаа este strada străinilor și a aristocrației, прекум Толедо este strada фланорilor și a бътешелор, асемеана форчелла este адвокацийор; ши а литигаторијор (pledeurs.)

Strada aceasta ar' сemyна тут деснре популария че ъмбъл не дънса, кът галерия палатъл de юстициe, дела Paris, че се пътеше залла-Пашадор-предъдъл, дака адвокацийор н'яр си тай лимбъд ши литигаторијор тай sdrenցош, ши дака юдексъдъле н'яр цинеа de trei ori тай тут in Неаполе de кът in Paris.

În zioa кънд пои течеам не această stradă, era тудиже таје ши имбулзире; фурът невоиц а не да ѝюс din кориколо вън къде ерам спре а не урмá друмул педестри, ши не дучеам фъкъндъне лок ку котеле спре а străbatte при тудиже; не вені in minte апои а течеа къде este кътса de s'a adunat ачí атъта луте: не respuñserъ кът ера вън процес intre конфъръдия пелегрињор ши intre Don Filippу Віллані. Intrebагът ѹяръ къде este кътса процесуал; не respuñserъ ѹяръ кът аккузата фунд дус да гроапъ ши ингропат кът къте-ва зилле тай nainte ку киељкала конфъръдия пелегрињор, акум адебереазъ дунъ леди кът ку адевърат азънчи ера mort. Акум въле ведеди думпеавоастъ къ процесуа ера foarte огрипала, ши де ачеа se strinpea ачí атъта луте. Intrebагът ѹяръ чине ши че este ачест Don Filippу Віллані. În momentul ачелла не аѓтаръ вън от че течеа и не не друм.

«Iată-l, ne zisserъ. — Asta e ачелла не къде зичеа кът 'л ач ингропат акум къте-ва зилле? — Еа insușii. — Insъ че фел', кум с'a intъмплиа

acheasta? — а іnviaat акум. — E dar ун fermekъtor? — E nepot ал ачі Galiostro. »

În adevăr pentru філіадія аутентікъ че іл леагъку іllaçtirala съвъ тош, ши pentru ун шир de министър de таџе къде de къде тай stranii ши тай чинате, Don Filippу, ажиннесе ачші аккредитá in Неаполе пътеле кът ар fi fermekъtor.

Іл недрентъца insъ: Don Filippу Віллані ера чева тай тут de кът fermekъtor, ера ун ти. Don Filippу Віллані ера ун фел de Robert Macaire Неаполитан. Атъта пътai кът industriałula паполитан are o superioritate ку тут тай таје de кът industriałula франдез. Robert Macaire ал nostru ала пои е ун personaj inventat, о inkunyre социалъ, ун тит філософік, унде Robert Macaire унтраинтианул еste ун personaj de къде ши de оасе o indibidualitate пътът о escentricitate визивълъ.

Don Filippу este ун om dela trei-zechi ши чинчи пътъ ла патръ-зечи de anii, ку първул пегръ, ку окii фокоши, ку кінху віояш ши in toate първіле, ку гластъл підгъват, ку щестъріле ръпези ши упа дупъл ала; Don Filippу а іnvъdat de toate, ши de toate щие къде чева; щие чева din drepturi, чева din medicină, чева din химie, чева din математикъ, чава din astronomie; къде іл фаче, ка, компаръндъсе ку чеи кариј іл інкопицъръ, съ se абле ку тут тай пре със de кът социетата, ши при урмаре а хотърят съ тълъскъ din киељкала социетъдъ.

Don Filippу avea dož-зечи de anii кънд турі татъ-съвъ; ил лъсá, че е дрент, индестъл вапи ка съ поатъ фаче къте-ва datorii. Don Filippу аву преведerea a se impreună тай nainte de a se руинá de tot, in кът поліделе ачі d'ъптьи фуръ ку скъпътъlate плътите; време отъл съвши стабилезе кредитъл. Insъ toate аукциите иші ач ши скіршітъл

in aumea aacea. Beni și o zi în care Don Filipp nu era a casă în momentul scadindei, la cătăra să a doa-zi, însă omul apărăsese să eșisse; și cătăra seara, nu se întîrnase ținca creșință. Poliția fu protestată. De aci urmă ca Don Filipp să fie nevoit de a trece din tâișoarele bankierilor în tâișoarele skomitorilor să în loc de a plăti chaze la sătă să plătească doi-spre-zecă.

Bre o patru ani, Don Filippă petrecusse pe la skomitorii precură petrecusse pe la bankieri; și datoră nevoit a trece din tâișoarele skomitorilor în tâișoarele cătărăilor. Această pravo măcară se împlină fără bre o strădăre simțibilă, atâtă numai că în loc de a plăti doi-spre-zecă la sătă, Don Filippă fu obligat de a plăti cincă-zeci. Prudin însă și păsă astă Don Filippă de aceasta, căci acum începusse biet a nu mai plăti nici de cămă. De aci urmă ka dăspă doi ani Don Filippă che simția trebuindă de o sumă de una mie și zeci, să aibă mare nevoie pînă să afle cu oarecare che primă sălă împriuște așești banii că interes de 150 la 100. În cele dăspă urmă, dăspă mă de negociajă în care Don Filippă avea sălă pînă în lăzăre toate datorile să inventivale cără să dăruisise cherul, strănepotul astă Abram sălă Isak sălă Iacob, veni la Don Filippă că poliță făcă să dăspă toate formele cără păi mai lipsă de cătă suscrierea cuvenită. Că dănsa Don Filippă se îndatoră că 9000 francă; să păvea che să mai zică, căci se îboisse neviolat de nimenei.

Don Filippă poliță, aruncă săpătul săpătul, intinsă tăna a lepe asupra penei, o îmbrăcămei că distracție încălțări, se așeză să osă să își pună în cele dăspă urmă așteptădiasă să suscripe din fosa obligea, că se știe de toată aumea; petrecă spre săintarea scrierii săpătul săpătul de nisip albastru să dette în tâișoare Ebreulă poliță deskișă.

Ebreulă aruncă săpătul săpătul, așteptădiasă să suscripe cără eră coloasă groasă să șitează; evreulă tălăzuită plăcă capul, îndoii poliță să o pună în portofoliu vechi, unde trebuia să stea pînă la scadindă, căci suscripe săză pînătele astă Don Filippă închetasă de mută de a mai puntea față cără în pladă.

În zioa scadindă, Ebreulă se înfățișă săpătul săpătul Don Filippă. Astăză că nici o dată, Don Filippă era a casă, să vizibil cără nu se aștepta neveză-

torul. Ebreulă fă apărădat să în dată să introducă.

« Domnul meu, zis Ebreulă salutând că palecătăne pe debitorul său, năi sătă către măca poartă polițioară. — Nu, skomitorul meu sinior Felice, respunse Don Filippă. Ebreulă se numea Felice (ca să se știe). — Daca e aşa, zis Ebreulă, am toată încredințarea că vei fi în toată regula? — Zău pînă că m'am rîndit. — Însă, dumneata ști, eș tu pochi să mai aștept să vorbăi nevoit a face celule de căvăpă? — Fă ce îndă va plăcea. — Îndă este ștăt că lețea poliță ne plătită adducă în dată să încisoarea? — O ști. — Apoi să nu zică să urmă că năi ștăt, eată ști spusă mai dinaintea, că eș d'acă mă duc în dată unde se căvine. — Dăte unde poftescă.

Ebreulă ești mortoind să în dată pîră să zidikata de ont pe Don Filippă.

Don Filippă se înfățișă săpătul săpătul.

Ebreulă își eșpusse chegere.

« Recunoaști domnia-tă datoria? Intreabă judele. — Nu numai tu o recunoști, dar tu și pînă pînă căva fi vrănd să zică Domnul astă. — Arătă domnule pretendenție să drentul că ai înaintea trivă-palată. » Zis eșdelen către accușator.

Ebreulă scoasse din portofoliu poliță suscripție de Don Filippă, să o dette, asfel îndoită cără era, în tâișoare judele.

Judele o desfășură să aruncănd apoi săpătul săpătul:

« Băză că este o poliță aceasta, însă tu băză aci pînă așteptădiasă pînă suscripția. — Cămă strigă pînăinduse. — Chitește dumneata înstări, să dette în apoi Ebreulă poliță. Ebreulă păchi era să căză că dănsa este cap. Așteptădiasă să suscripe cără despușă pară să mai fi fost de cănd astă. Maște intreagă trebuia să fie aci, cără cără cără săpătul tu era.

« Îmfam tîlxar! strigă Ebreulă, intorkându-se către Don Filippă. Îmă vei plăti tu aceasta. — Iarătă, drăguțe judele Felice, te amăzești, dumneata: mi se pare că o sămăi plătești. Apoi intorkându-se către judele.

« Eschelendă, să zis, băză cără înaintea judecătării că am fost instalat în pînă în față trivă-palată fără pînă că motiv. — Ai dreptate, iști dăm. » Zis eșdelen.

Căpătă că actul său de adeserire, Don Filippă atacă ne Ebreulă că 'la defăimă, să fiind că

instata a fost publică, judecata n'a mai așteptat pîcî o mîrturie.

Evreul fu condamnat la trei luni de închisoare și la amenda de una mie lei.

Akum s'ezplikăt mîntinea.

În loc de a'șî immisia pana în cîrneală, Don Filipp o îmmitasse cărat în gura sa și a fost scrisă cu scrisoare. Apoi pe scrisoarea următoare a pus nisipul albastru. Nisipul făcăsse literele în desen de cîtepe; însă uscănduse scrisoarea, nisipul să a scrisărat și dîs p'acă 'ncolo, și din preț p'cădă și așteptarea și suscrisarea.

Don Filipp cășigă shase mii franci cu această judecătie de pas-pas; nerădă însă că totul che băuta kredit și mai remăsesse, că toate că rămășișă kreditslăi au și 'năcăpătă adresa cătălăea shase mii franci.

Însă oricără de bine să păstreze și să economiseze chineava shase mii franci, sunt și ei franci și nu pot fi eterni; să ducă și ei oricără de lăsat. Pe lărgă acestea Don Filipp avea o îndestul de mare credință în cîrneală său încă cătălăea pînă să'șî împingă ekonomia pînă la sfîrșenie. Se încheră a neodă o pînă împreună, însă istoria că bîetea Felice făcăsse cătălăea sromot, și că toate că pînă cătălăea ne Evreu, însă fie-kare se temea akum a mai traktă că cătălăea kreditoră atât de indemnătătik cătălăea să'șî poartă stință suscrisă instanță din băzăpară kreditoră.

Între acestea așteptără ne la închepută, la Aprilie. 4 Mai este zioa cănd se mută căriile în Neapole, Don Filipp era dator doar termine la proprietățile său, care să făcă cunoștință că de pînă la plătită în doar-o săptămână de ore acestea doar termine, să spune mai dinainte că îl traiește și judecătă și îl scoate din casă la înămlirea termenului al treilea.

La treilea termină venit și el, și fiind că Don Filipp nu plătisse, să așa că să vîndă moilele, afară de patru său și al unei femei bătrâne che să se închepătă dela pînă la său boisse să'la lase, împreună cu dînăstă toate asuprimele poroculă. De către seara zilei cănd era să ească din acea casă, închepătă să căte o altă casă. Lăsătă pînă era așa leșne ca să afle; cănd Don Filipp închepătă a fi foarte cunoștință ne petrele strădelor Neapoliei. Dispărândă dar de

a aflată că proprietar căre să poată trătă pe învoite, și că vinătorul, se determină a'șî împălini pevoia cătălăea său cătălăea.

Căpochea o casă al cără proprietar bătrânu sărăcătă prefeeria mai bine să o lase și să dărăpăna de cănd să păie că răpă. În oră căre alături kasa aceasta i s'ar și părtă o cociocăbă pîcî de cănd potrivită ne persoana lui; însă akum Don Filipp devine să om che se învoie cătălăea; și didesseră pevoile de cănd să se măldătmă oră, și cănd. În dette okol zioa, intră în păuntră, se încredință că pînă lăsată pînă într'nsa, și cănd venită noaptea se sculă din preț pînă cătălăea pînă la aducăndă și fie-kare pată și lăsă drăguțul către pînă lăsată. Ușa era închisă, o fereastră însă era deschisă, intră ne acă și să se dăsă a deschide ușa soadei salale; alătura anotă stanță cheă că mai băză, pînă sine, și zisă să ești și alăteagă, și dăspă o oră amăndoai era instalată.

După căteva zile bătrânu sărăcătă, vizităndă și kasa o aflată lăsată. În pără bine; cănd de vre o doi trei ani așteptă sărăcătă sărăcătă de cănd pînă cănd să rămasă cătălăea să o închipeze; se retrăsă dar făcă și căne pîcî o vorbă, se căptă însă a avea doi martori vecini despre zioa okupației.

În zioa terminătă Don Bernardo se arăta că cărtăria de mărturie în tînără, și după căteva reverinze:

« Domnule și zisă, am venit a cere banii che cănd bine boit că să'mi fi dator, făcăndă să pățească surpriză de a venit să te aștezi în kasa tua făcă să'mi dai de șire.

— Karo mio, stimăriu meă amik, responduse Don Filipp, străngândă tînără că vioincă, cărețează pretăndenii să aflu daca am plătit ești vre o dată căriile ne plătită am săzăt; și de vei aflu în toată Neapole că proprietar căre își va zice că da, atunci să'ui plătesc indoit de cheea che pretință că își sună dator. Despre aceasta te încredință că este așa de adevarat că să pînă la meă cătălăea cănd Don Filipp Vîllani.

Don Filipp se cărtăra că pînă la său, însă sunt pînă momente cănd trebuie să știe chineava a minți că să sporie ne înemîcul său.

La această pînă redusabilă, proprietățile se pălă. Pălă acă ea pînă că che făcă de îlăstru personajă

її фъчea опoарea а локtі la дъпsta. Ворвeле de мацie че se resпvndisserъ despre Don Filiippъ тоate se infъciша актm in mintea aзi шi se крeзъ nu пuтai рuнat къ a intrat in жok къ uп kиriаш че nu пuлтещe, чi шi къ stffletuл perduл къ are d'a fache къ uп fermektor.

Don Bernardo se retrasse ka sъ se mai rindea-
жъ че дrум trebue sъ апuче, de ar fi fost dia-
волuл skionъ ar fi ardiat inbъlitoarea, insъ erá
uп biet diabol шi se determină a o лъsá sъ казъ
каре пiчi nu пuтea intъrziá тuл. Erá tokmai uп
timuл ploios шi in Neapole кънд ploъ se щiе къ
че diueralitate trimite Dymnezei ana. Proprietarуla se arъtъ iаръ in pragula kasei.

Intokmai ka пърiпdii пощri чeй d'ъptъкъ, ал-
лuпgadí de тuцia Domnulz de кare kъvtá sъ se
скape, asemenea шi Don Filiippъ se retrъsesse
din stanuл in stanuл din aintea diuзвiлул папо-
litan. Proprietarуla да iпchepuл кrezyssе къ fipe-
ше a trebuit sъ fугъ локtitorii din aintea ploie;
insъ iлlyria ii fu foarte скrytъ. Nu trekъ тuл
шi auzind гъra локataruлz, intrъ дупъ дъnsa in-
tr'up mіk кabinet unde ana рu стръbъtea atъt ka in
чeea лalъtъ parte a kasei шi'a afar in pat, цiind
intr'o тъпъ tиbrella deskiшi шi int'alta o кар-
te; шi deklamъnd nevteщe verstrile aзi Xora-
diy Impavjdum ferient гuinae.

Proprietarуla se arъtъ uп minuл imtъrпuгit
шi mst in aintea entissiastei resignaцi a oaspeлuї
sъv, apoї in чelle din уртъ reaflъnduшi вор-
вirea.

«Шi tot nu vei sъ te дuчи? iпtrebъ iпchetishor
шi къ uп ton konsternat.

— Askulъtъ, бравул тeж amik, askulъtъ вупул тeж
proprietar. Ка sъ тъ скодi d'achí, trebue sъ тъ
trafi la жудикатъ. Еж nu тъ воi дuче la жу-
дикатъ шi тъ воi лъsa sъ тъ жудичe in lipsz;
o лuпъ: тъ воi опpupе жудикъdii din toate пu-
teriile; алъ лuпъ. Dymneata тъ vei traце iар
la жудикатъ; a treia лuпъ. Еж воi da appelaцiе
a matra лuпъ. Кu вai кu кiю vei fache a te infъ-
ciша de a doa oargъ la жудикатъ; a чiпchea лuпъ.
Еж тъ воi проведea in kassadiе; a шasea лuпъ.
Bine vezi актm dymneata къ шi кiар de vor me-
rue лuкruile дупъ тоатъ регула fугъ sъ aibи пiчi
o pedikъ, чel пuцип iidu spuк, o sъ perzi uп an
de zilale; afarъ de kielatielle пiпъ sъ dai neste

drentate. — Чe фел kielatielle! strigъ proprietarуla. Dymneata vei fi kondamnat la kielatielle.

— Fugъ indoialъ, eж воi fi kondamnat la kielatielle; insъ dymneata le vei pluти, къч eж n'am
nich uп soldiš; шi fiind къ dymneata te porne-
ши къ пальцете, дупъ лeci vei depune vaniї in-
ainte.

— Аша e din neporochire! тuргuлz вiетuл sgir-
chit, скoцund uп profund suspi.

— E o kielatiul de vre o шase sute galbeni, tr-
imъ Don Filiippъ,

— Kam aшá, adъogъ proprietarуla kъryi ii trekъ
renede uп minu опoariile жудикъtorilor, аво-
кациолor шi prefierolor.

— Хeи вine! xai sъ fachem mai вiне, вuпuл тeж
oasne, xai sъ ne iпvoim.

— Shи mie imi pare вiне; sъ вedem.

— Dъm'i mai вiне mie ne жuмъtate, къ es de
бupъ voica mea, шi тъ trag къ пачe.

— Чe фел! sъ'ci daж trei sute de galbeni ka sъ
ешi din kasa mea, кънд imi eшi dator doz ter-
minuї?

— Dъndu'm'i vaniї iidu воi da шi eж adeveringu.

— Una кu капuл aчеasta nu se poate.

— Foarte вiне. Eж adikъ 'ci o spuneam ka sъ te
indatorez.

— Ка sъ тъ indatorez? Tикъlosule!

— Nu кu ворve groase, вuпuл тeж oasne. Шiй кi
n'a skos'o la калle кu asemenea ворve tata Faliche.

— Хeи вiне, zisse sgirchitul fъkynduшi o sfor-
uл, foarte вiне iidu воi da ne жuмъtate.

— Trei sute galbeni, zisse Don Filiippъ, пiчi mai
тул пiчi mai пuдин.

— A! nu se poate уна ка aчеasta пiчi o datъ,
strigъ proprietarуla.

— Ia'ci seama вiне къ de vei veni a doa oargъ, o
sъ тъ roci кu преuла asta шi eж n'o sъ воi.

— Fie ч'o fi, eж te trag la жудикатъ шi kostemъ
шi шase sute galbeni, sъ чerkъt.

— Чeаркъ, domnisorul тeж, чeаркъ.

— Adio, тuпe sъ цiй къ vei priimt чitaciu.

— O aшent.

— Dute la drакu.

— Sъ ne вedem sъпъtomu.

— Don Bernardo se retrasse шi Don Filiippъ iidu
aзi oda Justum et tenacem.

(tumeazъ)